

УДК 35.071.2

DOI [https://doi.org/ 10.32840/pdu.2019.4.22](https://doi.org/10.32840/pdu.2019.4.22)**Н. О. Петренко**

доктор економічних наук, доцент,
завідувач кафедри публічного управління та адміністрування
Уманського національного університету садівництва

О. А. Поліщук

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін
Уманського національного університету садівництва

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ ВПРОВАДЖЕННЯ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

За умов інтеграційних умов входження науково-технічного прогресу у всі сфери людської діяльності виникає потреба в дослідженні методологічних аспектів оцінки ефективності державного управління на основі використання інформаційних технологій. Визначено, що за системного державного підходу цифрові технології стимулюватимуть створення робочих місць, підвищення продуктивності, темпів економічного зростання та якості життя громадян України. Аналізуючи зарубіжний досвід оцінки ефективності державного управління, встановлено, що найбільш використовуваною є модель платформених рішень, особливо в частині моніторингу та якості адміністративних послуг. Однак пропонується модель, незважаючи на свою комплексність, не дає змоги повною мірою оцінити ефективність діджиталізації системи державного управління, оскільки слабо орієнтована на комерційний сектор цифрової економіки.

У статті проведено дослідження методичних аспектів оцінки ефективності державного управління в Україні на основі використання інформаційних технологій. Проаналізовано сучасний стан системи оцінки цифрового державного управління з урахуванням сучасних тенденцій оціночної діяльності та розроблення інноваційної методики оцінки ефективності державного управління на основі впровадження діджиталізації. На основі проведеного дослідження розроблено інноваційну методику оцінки рівня діджиталізації державного управління з використанням комплексного підходу до визначення критеріїв аналізу процесу діджиталізації. Вказана методика дасть змогу проводити оцінку за тими параметрами, які спочатку не передбачають кількісного виміру і не охоплені моніторингом, але набувають великого значення під час їхнього комплексного співвідношення з іншими аналітичними даними. Перевагами пропонованої методики є широта застосовуваних методів аналізу, простота і прозорість критеріїв оцінки, поліфункціональність, поєднання статистичних і соціологічних методів.

У підсумку зазначено, що сучасна система моніторингу і оцінки діджиталізації державного управління є важливим елементом управління розвитком цифрової економіки в публічній сфері та повинна будуватися на основі комплексного підходу з одночасним урахуванням об'єктивних і суб'єктивних критеріїв діджиталізації.

Ключові слова: держава, управління, інформатизація, інформаційні технології, методика, оціночний критерій.

Постановка проблеми. У сучасній державі інформаційні технології є одним із чинників, який визначає рівень її соціально-економічного розвитку та стан національної безпеки. Відповідність рівня

розвитку інформаційної інфраструктури світовим тенденціям є запорукою рівноправної участі у формуванні системи глобального управління і глобальної інноваційної системи, що зумовлює статус і можливості держави в сучасних міжнародних відносинах. Аналізуючи наявний

матеріал і практичні прецеденти держав щодо використання інформаційних технологій, результати і висновки дослідників щодо вказаної тематики, виникає розуміння потреби розгляду глобальної інформатизації, з одного боку, як елемента змісту зовнішніх функцій держави, з іншого – як засобу їх реалізації.

Отже, за умов інтеграції науково-технічного прогресу у всі сфери людської діяльності виникає потреба в дослідженні методологічних аспектів оцінки ефективності державного управління на основі використання інформаційних технологій. Зважаючи на вказане, ця тема є актуальною та потребує подальших науково-теоретичних і методологічних розвідок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед науковців поки що відсутня єдина думка щодо визначення та формування оцінки ефективності державного управління. Питання оцінки ефективності державного управління на різних рівнях влади досліджували такі зарубіжні вчені: А.М. Al-Khourі [1], D. Askounis [5], F. Bannister [2], L. Bloomberg [6], J. Bryson [6], B. Crosby [6], J. Psarras [5], E. Siskos [5]. Особлива увага в дослідженні ефективності системи органів державного управління та оцінки їхніх критеріїв, приділена в роботах вітчизняних науковців В. Бакуменка [3], Б. Гаврилишина [4], Н. Нижник [11], О. Ткачової [12] та інших.

Зважаючи на значну кількість праць щодо використання інформаційних технологій у сфері державотворення, все ж таки малодослідженими залишаються питання щодо визначення оціночних показників ефективності державного управління на основі використання інформаційних технологій. Фрагментарність розгляду теоретичних і практичних аспектів щодо використання інформаційних технологій та подальшої їх інтеграції у сферу державного управління зумовлює необхідність проведення досліджень у цьому напрямі.

Мета статті полягає у проведенні емпіричного дослідження щодо визначення методики оцінки ефективності державного управління в Україні на основі використання інформаційних технологій.

Зважаючи на мету статті, головними її **завданнями** є проведення аналізу сучас-

ного стану системи оцінки цифрового державного управління з урахуванням сучасних тенденцій оціночної діяльності та розроблення інноваційної методики оцінки ефективності державного управління на основі впровадження діджиталізації.

Методологічний базис дослідження ґрунтується на використанні емпіричного підходу. У процесі дослідження використано абстрактно-логічний метод (постановка проблеми і висунення гіпотези, логічні конструкції, синтез узагальнень і висновків), аналітично-порівняльний метод (опрацювання статистичних показників, порівняння даних тощо), монографічний метод (аналіз впровадження інформаційних технологій у практику державного управління).

Виклад основного матеріалу. Проблематика визначення методологічного базису щодо оцінки ефективності державного управління є складною проблемою в теорії державотворення. Складність цієї проблеми полягає у відсутності в державному секторі єдиного показника результату, яким є для комерційних структур прибуток, а також те, що в прямому сенсі результат діяльності установ державного управління безпосередньо неможливо виміряти.

Вагомий внесок у дослідження проблеми ефективності державного управління, зокрема визначення оцінки її соціальної спрямованості, внесли зарубіжні вчені А. Al-Khourі та F. Bannister. Указані дослідники визначають три рівні ефективності: загальну соціальну ефективність (рівень держави та всієї системи державного управління), спеціальну соціальну ефективність (ефективність функціонування суб'єктів державного управління), конкретну соціальну ефективність (ефективність діяльності управлінських органів і посадових осіб) [1, с. 23; 2, с. 172].

Ефективність державного управління В. Бакуменко пов'язує із громадською свідомістю, з правовим становищем людини в суспільстві спираючись на таку гіпотезу: «Ефективність державного управління – це людська специфіка управління, що здійснюється людиною і для людини» [3, с.33]. Б. Гаврилишин вважає, що ефективність

влади – це, насамперед, її прийнятність (аспект соціальної ефективності). Йдеться про те, що суспільство небайдуже до того, як здійснюється управління, воно зацікавлене в його високій якості [4, с. 47]. E. Siskos, D. Askounis, J. Psarras, описуючи процес оцінювання ефективності державного управління, використовують поняття «критерій». На думку цих дослідників, критеріями ефективності є ознаки, межі, сторони прояву управління, за допомогою яких варто визначати рівень і якість управління, його відповідність потребам та інтересам суспільства [5, с. 53]. І саме цим критерії відрізняються від показників, які лише визначають кількісні параметри того чи іншого процесу, явища тощо.

Відсутність єдиної, універсальної системи оцінювання ефективності державного управління цілком зрозуміла. Адже ефективність ураховує мету, цілі, завдання, тобто всю специфіку конкретного державного інституту, що не є загальною [6, с. 446]. Тому цілком правомірним вважаємо індивідуальний підхід до кожного об'єкта управління і розроблення індивідуальної системи критеріїв та показників оцінювання ефективності функціонування об'єкта державного управління

Зовсім нещодавно у науковій і фаховій літературі, зокрема, з основ державотворення з'явився новітній термін – цифровізація (діджиталізація) (англ. *digitalization*) – впровадження цифрових технологій в усі сфери людського життя [7]. Діджиталізація – це процес перетворення наявних аналогових (іноді електронних) продуктів, процесів і бізнес-моделей організації, в основі якого лежить ефективне використання цифрових технологій. Споживачами цифрових технологій виступають усі – держава, бізнес, громадяни [8]. За системного державного підходу цифрові технології стимулюватимуть створення робочих місць, підвищення продуктивності, темпів економічного зростання та якості життя громадян України.

Основною метою реалізації проєктів діджиталізації у сфері державного управління є раціоналізація та інтеграція робочих і виробничих процесів, ефективне управління даними та інформацією, підвищення ефективності надання державних

послуг у режимі онлайн, а також розширення каналів зв'язку для залучення і розширення прав і можливостей суспільства [9]. Однак єдиного розуміння критеріїв і параметрів діджиталізації ні в Україні, ні на міжнародному рівні сьогодні не вироблено.

Для моніторингу та оцінки результативності та ефективності органів державної влади в зарубіжній практиці найчастіше використовуються платформні рішення, особливо в частині моніторингу та оцінки якості надання державних послуг. Наприклад, на платформі результативності уряду Великобританії («Predictiv») представлено значення показників, що характеризують надання державних послуг [10]. Кожна послуга оцінюється на основі чотирьох показників: 1) середня вартість транзакції; 2) частка заявників, які задоволені результатом послуги; 3) загальне число громадян, які звернулися за послугою; 4) рівень діджиталізації. Слід зауважити, що аналогічні показники використовуються і для оцінки надання державних послуг на платформі результативності в Австралії. У США також використовується спеціальне програмне забезпечення (USA Performance) для оцінки результативності професійної службової діяльності державних службовців.

Цікава методика оцінки була запропонована вищою школою учених-урбаністів [11; 12], які розділили критерії оцінки діджиталізації малих і середніх міст на три основні блоки: людський фактор, економіка послуг, мобільність і потенційний ефект. До першого блоку входять: мешканці, які отримують дистанційну освіту (онлайн-курси і навчання через Інтернет); мешканці, які отримали онлайн медичні послуги за рік; мешканці, які регулярно користуються онлайн державними послугами. Другий блок формують: представники малого та середнього бізнесу, орієнтованого на локальний ринок; працівники, зайняті в ІКТ-секторі; розвиненість сфери онлайн-дозвілля. До третього блоку відносять: кількість поїздок, що здійснюються з використанням сервісів онлайн-замовлення таксі; доступність онлайн-послуг; туристичні потоки та прибуття тощо. Однак пропонована модель,

незважаючи на свою комплексність, не дає змоги повною мірою оцінити ефективність діджиталізації системи державного управління, оскільки слабо орієнтована на комерційний сектор цифрової економіки.

Найбільш обґрунтованим і правильним нами вбачається проведення оцінки діджиталізації управлінського сектору на основі ключових параметрів цифрового та електронного уряду. Модель електронного уряду, яка існувала раніше, пропонувалося оцінювати через Індекс електронного уряду за такими показниками: наявності мережі Інтернет; телекомунікаційною інфраструктурою; специфікою інтернет-обладнання кінцевих користувачів і рівня його використання; показником людського капіталу (вимірюється за допомогою індексу розвитку людського потенціалу + індекс доступу до інформації + густота населення на 1 км²). На відміну від електронного уряду, нова концепція цифрової держави істотно розширила межі діджиталізації, а разом із ними і перелік критеріїв її оцінки. Структура цифрового уряду, згідно з методикою Світового банку, представлена такими елементами: єдиний портал; єдині дані для спільного використання в державному секторі; міжвідомчі сервіси для спільного використання; загальнодержавна інфраструктура спільного використання; поліпшені сенсорні мережі і аналітика; кібербезпека і конфіденційність.

Комплексний аналіз указаних показників під час оцінки ефективності цифрового уряду повинен проводитися одночасно у трьох площинах: технологічній, організаційній (політичній) готовності і економічній доцільності. При цьому в основу методики повинні одночасно закладатися як цифрові критерії, що створюють технологічну основу для цифровізації сектору державного управління (цифрові платформи і портали, цифрова інфраструктура, інформаційна безпека), так і нецифрові критерії, що формують оптимальні основи для діджиталізації державного управління.

На нашу думку, використання комплексного підходу до визначення критеріїв аналізу процесу діджиталізації дасть змогу проводити оцінку за тими параме-

трами, які спочатку не передбачають кількісного виміру і не охоплені моніторингом, але набувають великого значення під час їх комплексного співвідношення з іншими аналітичними даними.

Ми вважаємо, що комплексна методика оцінки рівня діджиталізації державного управління дасть змогу визначити таке:

- індикатор технологічної можливості реалізації цифрових рішень у системі цифрового уряду (поширеність швидкісного Інтернету, кількість суб'єктів, які мають технологічні можливості для отримання онлайн-послуг, кількість онлайн-офісів, обсяг і якість документообігу в межах основних блоків цифрового уряду (єдиний портал; єдині дані для спільного використання у секторі державного управління; міжвідомчі сервіси; державна інфраструктура спільного використання; аналітика; кібербезпека і конфіденційність));

- інфраструктурну готовність до цифровізації системи державного управління. Тут важливим є визначення рівня розвитку державного управління та інституційне середовище, можливість інтеграції принципів і методів цифрового уряду в систему управління і контролю. При цьому в основі дослідження повинен бути аналіз як нормативних і інфраструктурних бар'єрів, що перешкоджають упровадженню як цифрових проєктів, так і заходів, спрямованих на вдосконалення адміністративних процесів;

- можливості використання запропонованих методів кінцевими споживачами, їхню задоволеність якістю і швидкістю наданих послуг тощо, тобто суб'єктивні параметри рівня діджиталізації;

- економічну доцільність упровадження цифрових сервісів до публічного сектору. Тут слід розуміти, що якщо стосовно приватного сектору економічна вигода безпосередньо пов'язана з отриманням доходу, то для системи управління ключовим її параметром є мінімізація витрат на надання державних (адміністративних) послуг.

Зважаючи на розглянуті вище показники оцінки рівня діджиталізації державного управління, нами пропонується авторська методика оцінки ефективності державного управління на основі впровадження діджиталізаційних процесів (табл. 1–2).

Таблиця 1

**Методика оцінки ефективності державного управління
на основі впровадження діджиталізації*, ****

№ з/п.	Показник	Критерії оцінки
1.	Комп'ютерна забезпеченість і рівень пропускну інтернет-спроможності	Оцінка загальної кількості комп'ютерних пристроїв і швидкості Інтернету
2.	Кількість суб'єктів, які мають технологічні можливості для отримання онлайн-послуг	Кількість пунктів доступу до мережі Інтернет (у розрахунку 10х100 чоловік)
		Кількість абонентів фіксованого доступу до інтернет-мережі (у розрахунку 10х100 чоловік)
		Кількість абонентів мобільного швидкісного доступу в Інтернет (у розрахунку 10х100 чоловік)
		Частка органів державної влади і місцевого самоврядування, які використовували персональні комп'ютери (у загальній кількості обстежених організацій)
		Кількість персональних комп'ютерів в органах державної влади і місцевого самоврядування (у розрахунку на 100 працівників організації)
		Кількість персональних комп'ютерів у домогосподарствах
		Частка організацій-споживачів державних послуг, які використовували Інтернет, у загальній кількості обстежених організацій
		Частка організацій-споживачів державних послуг, які використовували широкоформатний доступ до мережі Інтернет, в загальній кількості організацій
		Частка організацій, які використовували системи електронного документообігу, в загальній кількості обстежених організацій
		Частка організацій, які використовували електронний обмін даними між своїми і зовнішніми інформаційними системами за форматами обміну, в загальній кількості обстежених організацій
		Частка домогосподарств, що мають широкоформатний доступ до мережі Інтернет, в загальній кількості домашніх господарств
3.	Реалізація програм електронного уряду	Частка органів державної влади і місцевого самоврядування, які використовували у звітному році спеціальні програмні засоби для надання доступу до баз даних
		Частка органів державної влади і місцевого самоврядування, які використовували у звітному році системи електронного документообігу
		Частка органів державної влади і місцевого самоврядування, які використовували у звітному році автоматичний обмін даними між своїми і зовнішніми інформаційними системами за форматами обміну
		Частка органів державної влади і місцевого самоврядування, які використовували у звітному році цифрові підписи (факсиміле)
4.	Поширеність цифрових послуг	Частка органів державної влади і місцевого самоврядування, які використовували Інтернет, в загальній кількості обстежених організацій, всього
		Частка розміщених замовлень на виконання робіт і надання послуг для державних і адміністративних потреб із використанням цифрових технологій
		Частка електронного документообігу між органами державної влади в загальному обсязі міжвідомчого документообігу
		Частка населення, яке використовувало інтернет-мережу для отримання державних та адміністративних послуг, у загальній чисельності обстежуваного населення
		Частка населення, яке використовувало інтернет-мережу для отримання державних та адміністративних послуг, у загальній чисельності населення, що отримало державні та адміністративні послуги
5.	Інформаційна безпека	Частка організацій, які використали засоби захисту інформації, що передається по глобальних мережах, у загальній кількості обстежених організацій

*Оцінка ефективності проводиться на основі використання статистичного аналізу та обрахунку статистичних даних Держкомстату, отриманих у межах реалізації «Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні» [1].

**Джерело: авторська розробка

Особливостями та перевагами пропонуваної методики оцінки ефективності державного управління на основі впровадження діджиталізації є такі:

- широта застосовуваних методів аналізу: пропонується використовувати методи статистичного аналізу, експертних оцінок, соціологічних опитувань, математичні, прогнозні методи тощо;

- простота і прозорість критеріїв оцінки. Більшість із них ґрунтується на офіційних статистичних даних Держкомстату, отриманих у межах реалізації «Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні», тому вони можуть бути проаналізовані в динаміці. Більшість із запропонованих

індикаторів корелюють із міжнародними та зарубіжними моделями вимірювання цифрової економіки і можуть бути з ними поєднані;

- поліфункціональність методики. Широта використовуваних методів дає змогу оперативно оцінювати динаміку процесу діджиталізації державного та адміністративного секторів і проводити їх порівняння.

- поєднання статистичних і соціологічних методів аналізу дає змогу оцінити реальну картину діджиталізації сектору державного управління, визначити ступінь підтримки концепції цифрового уряду населенням, комерційними та некомерційними організаціями тощо.

Таблиця 2

Критерії оцінки економічної доцільності діджиталізації у сферу державного управління*

№ з/п.	Показник	Критерії оцінки
1.	Витрати на розвиток цифрових сервісів у системі державного управління	Питома вага витрат на інформаційні та комунікаційні технології в загальному обсязі наданих послуг. Частка розміщених замовлень на виконання робіт і надання послуг для державних і адміністративних потреб <i>(Цей показник розраховується на основі використання статистичного аналізу та обрахунку статистичних даних Держкомстату, отриманих у межах реалізації «Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні»)</i>
2.	Коефіцієнт витратності управління	Зниження вартості державних (адміністративних) послуг: - зниження витрат на перевірку і контроль якості надаваних послуг; - скорочення кількості скарг і часу на їхню перевірку; - скорочення витрат на утримання додаткового персоналу; - скорочення плати за оренду та утримання приміщень для зберігання паперової документації; - оптимізація оподаткування та інших соціальних виплат. Показник ґрунтується на співвідношенні витрат під час надання управлінських послуг у режимах онлайн і офлайн (на одну од. обліку) <i>(Цей показник розраховується на основі співвідношення статистичних даних за напрямками оцінки майна: змісту онлайн і офлайн офісів, витрат документообігу, використання кадрових ресурсів (кількість працівників і рівень заробітної плати), витрат на утримання інфраструктури)</i>
3.	Коефіцієнт корисності державних цифрових сервісів для бізнесу	Оцінка рівня проникнення цифрових технологій у сучасні бізнес-процеси і оцінка ефективності бізнесу <i>(Цей показник розраховується на основі визначення суми доходів і оптимізованих витрат унаслідок впровадження цих сервісів у бізнес-процеси і проведеного коефіцієнта експертної оцінки)</i>
4.	Коефіцієнт результативності управління	Обсяг наданих інформаційних послуг до чисельності працівників державного апарату <i>(Цей показник розраховується на основі співвідношення статистичних даних за наданими послугами)</i>
5.	Коефіцієнт керованості	Співвідношення кількості керівників (рівнів управління) до фактичного і нормативного числа працівників, зайнятих у сфері цифрового управління <i>(Цей показник розраховується на основі співвідношення статистичних даних кадрового складу)</i>

*Джерело: авторська розробка

Пропонована методика розрахована на її застосування як на регіональному, так і загальнодержавному рівні для:

- оцінки динаміки і статистичної результативності впроваджуваних цифрових платформ і сервісів, запуску єдиної інформаційної бази даних для центральних органів виконавчої влади;

- ранжування регіонів у межах поліфакторного вимірювання;

- оцінки рівня підтримки населенням політики діджиталізації державного управління (встановлення зворотного зв'язку «споживач цифрової послуги – держава»).

Важливими умовами застосовності запропонованої авторами моделі є її адаптивність до вже наявних міжнародних і зарубіжних методик, а також можливість оцінки коефіцієнтів на основі наявних статистичних і метричних даних.

Аналіз даних у межах запропонованої моделі може здійснюватися під керівництвом апарату Уряду, тоді як обробка і вимір даних можуть здійснюватися профільними міністерствами і відомствами на основі єдиної інформаційної бази.

Висновки і пропозиції. Аналіз ефективності державного управління має визначитися, з одного боку, чітким взаємозв'язком між діяльністю державних службовців і результативністю їхньої роботи і, з іншого боку, настільки ж чітким обґрунтуванням обсягу видатків на державне управління та обсягу економічної віддачі від впровадження інноваційних сервісів і технологій. Невирішеність цих питань призводить до неефективного використання ресурсів, неповної реалізації можливостей соціально-економічного розвитку країни, низької довіри суспільства до інститутів держави.

Отже, сучасна система моніторингу і оцінки діджиталізації державного управління є важливим елементом управління розвитком цифрової економіки в публічній сфері та повинна будуватися на основі комплексного підходу з одночасним урахуванням об'єктивних і суб'єктивних критеріїв діджиталізації.

Реалізація ключових завдань соціально-економічного розвитку країни нерозривно пов'язана з успішним впроваджен-

ням цифрових технологій в управлінські, соціальні та бізнес-процеси. Однак ці, здавалося б, очевидні цілі не можуть бути досягнуті поза межами діджиталізації сфери державного управління. Тому, на нашу думку, подальші дослідження мають бути спрямовані в напрямі пошуку ефективних інноваційних форм державного управління саме на основі використання процесів діджиталізації.

Список використаної літератури:

1. Al-Khoury A.M. An Innovative Approach for e-Government Transformation. *International Journal of Managing Value and Supply Chains*. 2011. Vol. 2. No. 1. P. 22–43.
2. Bannister F. The curse of the benchmark: an assessment of the validity and value of e-government comparisons. *International Review of Administrative Sciences*. 2017. Vol. 73. No. 2. P. 171–188.
3. Бакуменко В.Д. Системне визначення напрямів удосконалення управлінських рішень. *Актуальні проблеми державного управління*. Львів : Кальварія, 2000. Вип.3. С. 32–45.
4. Гаврилишин Б.Д. До ефективних суспільств: Дорогокази в майбутнє: доповідь Римському Клубові. Київ : Пульсари, 2009. 248 с.
5. Siskos E., Askounis D., Psarras J. Multicriteria decision support for global e-government evaluation. *Omega*. 2014. No. 46. P. 51–63.
6. Bryson J., Crosby B., Bloomberg L. Public value governance: Moving beyond traditional. *Public administration and the new public management. Public Administration Review*. 2014. Vol. 74. No. 4. P. 445–456.
7. Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 386-р., Київ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80> (дата звернення: 0511.2019).
8. OECD. Recommendation of the Council on Digital Government Strategies. OECD Publishing, Paris. 2019. URL: <http://www.oecd.org/gov/digital-government/Recommendationdigital-government-strategies.pdf>. (дата звернення: 0511.2019).
9. Україна: концепція партнерства з країною на 2017–2021 фінансові роки. Міжнародний банк реконструкції та розвитку,

2017. URL: <http://documents.worldbank.org/curated/en/501881501141799939/pdf/114516-UKRAINIAN-PUBLIC-WBUkraineCPFUKR.pdf> (дата звернення: 07.11.2019).
10. United Nations e-Government Survey 2018. *UN Publishing Section*. New York.
11. Нижник Н.Р. До проблеми ефективності державного управління в Україні. *Підвищення ефективності державного управління: стан, перспективи та світовий досвід* : зб. наук. пр. Київ : Вид-во УАДУ, 2000. С. 6–11.
12. Ткачова О.К. Ефективність державного управління: поняття та підходи до оцінювання. *Вісник Національної академії державного управління*. 2013. Вип. 2 (13). С. 30–37.
-

Petrenko N., Polishchuk O. Methodological aspects of assessment of public administration efficiency on the basis of digitalization management

In the context of integration of scientific and technological progress into all spheres of human activity, arise a requirement to studying methodological aspects of assessing the effectiveness of public administration based on the use of information technologies. It is determined that under a systematic state approach digital technologies will stimulate job creation, increase productivity, economic growth and quality of life of Ukrainian citizens. Analyzing the foreign experience of assessing the efficiency of public administration it is found that the most common model is the model of platform decisions, especially in terms of monitoring and quality of administrative services. However the proposed model, despite its complexity, makes it impossible to fully assess the effectiveness of the digitization of public administration, as it is poorly targeted at the commercial sector of the digital economy. Research of the methodological aspects of assessing the effectiveness of public administration in Ukraine based on the use of information technologies was conducted in the article. The current state of the digital public administration evaluation system is analyzed, including the current tendencies of the evaluation activity and development of an innovative methodology for evaluating the effectiveness of public administration based on the introduction of digitization.

On the basis of the conducted research was developed an innovative methodology for assessing the level of digitization of public administration using a comprehensive approach to determining the criteria for analyzing the process of digitization. The mentioned methodology will allow making estimation on those parameters which, first of all do not involve quantitative measurement and are not covered by monitoring, but become important in their complex correlation with other analytical data. The advantages of the proposed methodology are: the latitude of the used analysis methods, the simplicity and transparency of the evaluation criteria, the multifunctionality, the combination of statistical and sociological methods. As a result, it is stated that the modern system of monitoring and evaluation of public administration digitization it is an important element of managing the development of the digital economy in the public sphere and should be built on the basis of a comprehensive approach, taking into account objective and subjective criteria of digitization.

Key words: state, management, informatization, Information Technology, method, evaluation criteria.